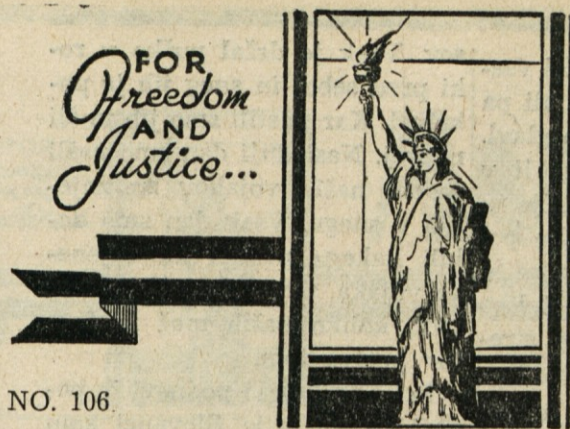

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, MAY 31, 1960

STEV. LIX — VOL. LIX.

Moskva se ni držala niti enega dogovora

Bivši predsednik ZDA Truman o svojih skušnjah s Sovjetsko zvezo.

NEW YORK, N. Y. — Bivši predsednik je ob priliki poloma pariškega sestanka na vrhovih napisal daljši članek, ki v njem dolži Hruščeva, da jemlje resnico precej ohlapno. V članku najdemo tudi sledeče zanimive besede:

“Predno je Roosevelt začel svoj naporno pot v Jalto, nam je nekaterim že namignil, da sumi v ruske namene. Ko sva se po njegovi vrnitvi sestala, da urediva njegov nastop na združenju seji Kongresa s poročilom o Jalti, mi je zaupal svojo zaskrbljenost radi Stalinovega obnašanja in bodoče ruske vloge v svetovni politiki.

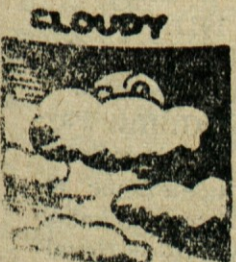
Ko sem po Rooseveltovi smrti postal predsednik, sem hitro spoznal te dve, ki jih bomo imeli s komunistično Rusijo. Ko sta me ministrski predsednik Churchill in maršal Stalin prosila, da bi se sestal z njima in se pogovoril o bodočih načrtih, se mi je v začetku upiralo, da bi pristal na tak sestanek.

Ker smo pa bili takrat zainteresirani, da Rusija odpre novo fronto proti Japonski, sem šel v Potsdam. V Potsdamu smo sklenili 32 sporazumov, Stalin in njegovi nasledniki niso izpolnili niti enega. Potemtakem mi je bilo jasno, kaj čaka Ameriko in svobodni svet in kaj nam je treba storiti, da bomo kos položaju.”

Zato je razumljivo, da pravi Truman na drugem mestu: “Mislim, da sedaj niso več potrebni nobeni sestanki na vrhovih, razven o okviru Združenih narodov. Imam skušnjo o njih in vem, da ne bodo dosegli svojih ciljev.”

Strateško vojno letalstvo gre na vaje v Juž. Azijo

WASHINGTON, D. C. — Vojno letalstvo je objavilo, da bo del našega strateškega letalstva imel 14-dnevne vojaške vaje v jugovzhodni Aziji. Vaj se bo udeležilo 120 lovcev, poleg tega pa še bombniki in transportna letala. Vaje se bodo začele sredi tega tedna. Da to niso navadne vojaške vaje, se da zaključiti iz sledečih okolištin. Državni tajnik Herter je rekel senatnemu odboru za zunanjo politiko, da mora Amerika paziti posebno, “kaj se godi v jugovzhodni Aziji.” Zato bodo vaje obsegale vse področje od Formoze do Burme. Vojaške vaje so pozdravili tudi vojaški delegatje znane SEATO obrambne organizacije za jugovzhodno Azijo. Končno vodi vaje isti general, ki je vodil podobne “vaje” l. 1958 v Libanonu ob času znane arabske krize.

Vremenski
prerok
pravi:

Delno oblačno. Najvišja temperatura 70, najnižja 50.

Novi grobovi

Frank Snider
V St. Alexis bolnici je preminul Frank Snider z 987 E. 67 St. Tukaj zapuša soprogo Caroline, roj. Pecaver, sina Edwarda, pastorko Tanski, 2 vnuka in več drugih sorodnikov. Po poklicu je bil mizar. Bil je upokojen. Bil je član društva Naprej št. 5 SNPJ. Pogreb bo v četrtek popoldne ob 1:30 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 6502 St. Clair Ave. na Lakeview pokopališče.

Della Clemens

V petek je umrla v Huron Rd. bolnišnici 61 let stara Della Clemens, roj. Kenealy, s 18905 Arrowhead Ave. Pokojna je bila rojena na Angleškem. Bila je žena pok. Harryja, mati Harryja, Genevieve Burke in Louise Clemens, štirinastletna mati, sestra Petra Kenealy, Mary McHale in Marthe. Pogreb bo danes zj. iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. ob 9:30, nato na All Souls pokopališče.

Joseph Thomas Russ

V petek je preminul zadet od srčne kapi na svojem domu na 1093 E. 147 St. 60 let stari v Clevelandu rojeni Joseph Thomas Russ. Zapustil je sina Richarda, brata Edwarda, sestre Mrs. Albino Pietro, Mrs. Mary Rayer, Mrs. Josephine Wess in Mrs. Helen Branning. Pogreb je bil v soboto iz Mary A. Svetek pogreb. zavoda v cerkev sv. Jožefa na St. Clair Ave., nato na Kalvarijo.

Valentine Sebenik

Preteklo noč je umrl na svojem domu na 1372 E. 53 St. 83 let stari Valentine Sebenik, rojen v Ljubljani, od koder je prišel v to deželo l. 1901. Pokojni je bolehal od lanske spomladi, ko mu je umrla žena Mary, roj. Zeleznik. Bil je oče Pauline Sifert, Franka, Elle Zupancic, Josephine Knaus in Therese Gunsch, stari oče in prastari oče ter polbrat Ivanki Hribar. Zanjih 18 let je bil v pokoju, prej je bil 35 let zaposlen pri National Carbon Co. Bil je član Društva sv. Vida št. 25 KSKJ, The Maccabees in Srce Marije. Pogreb bo v četrtek jutraj iz cerkve sv. Vida na Kalvarijo. Čas še ni določen.

Število katoličanov v Ameriki stalno narašča

NEW YORK, N. Y. — Iz Uradnega statističnega letopisa za lansko leto je razvidno, da je število katoličanov v naši deželi tudi lani naraslo. Prirostek znaša 1,366,000 duš. Od l. 1940 se je število katoličanov skoraj podvojilo, od l. 1950 pa je naraslo za 47%. Število katoličanov raste torej hitreje kot je prirodno naraščanje prebivalstva. Ta pojav pojasnjujejo z okolnostjo, da so katoliške družine povprečno večje od nekatoških in da je med vsakoletnimi imigranti največ katoličanov. L. 1950 je bilo katoličanov 20%, danes jih 23%, ali nekaj pod 40 milijonov. Največ je katoličanov v Chicagu, potem v Bostonu, New York je na tretjem mestu. Konvertitov je letno povprečno 150,000. V deželi je 140 škofij, samo v devetih je lani število vernikov padlo, v šestih je ostalo nespremenjeno, v vseh ostalih škofijah je pa naraslo.

ZDA iščejo novo pot v politiki do Kube

Kuba je izgubila ameriško vojaško in gospodarsko pomoč, na poti je tudi nova ureditev nakupa kubanskega sladkorja.

WASHINGTON, D. C. — Predsednik Eisenhower je odredil, da je treba tekom 6 mesecev končati z gospodarsko pomočjo Kubi. Pomoč sama po sebi ni velika, nas stane komaj \$150,000-\$200,000. Pomagamo Kubi pri varnostnih predpisih za zračni promet in pri upravi poskusne poljedelske postaje nedaleč od Havane. To je pa tudi vse. Vojaška pomoč bo pa tekom pol leta avtomatično izčrpana. Castro je seveda takoj začel rotneti proti ameriški “napadalnosti” in dolži naše deželo, da je zato ukinila gospodarsko pomoč, ker je Kuba poslala milijon pezožvrtvam čilenskega potresa! Ta teden bodo na Kaptolu obravnavali tudi pooblastilo predsedniku, da sme spreminiti način naših nakupov kubanskega sladkorja. Doslej smo ga kupovali tako, da je Kuba imela pri tem ogromen dobiček. Mislijo, da Kongres ne bo predsedniku odredil pooblastila, dasi ravno se je dosedaj obotavljala.

Hladna vojna tudi v ILO?

WASHINGTON, D. C. — Mednarodna organizacija dela, znana pod imenom ILO, ki je del ZN, bo imela v par tednih svoje 44. zasedanje v Ženevi v Švici. Nešto delegacijo bo vodil najbrže tajnik za delavske zadeve Mitchell; vzel bo s seboj celo vrsto strokovnjakov, ki jih bo tudi krvavo potreboval. Moskva je namreč že napovedala, da bo obdolžila Ameriko, da je tam še zmeraj v veljavi “suženjsko delo.” Kot dokaz bo nudila znani Taft-Hartleyev zakon, ki ga naše delavske unije stalno ostro napadajo.

Komunisti bodo doživeli zabavo, da jim bodo ravno zastopniki naše AFL-CIO unijske zveze razložili, da gori omenjeni zakon ni prav nič suženjski. Pri tem bodo tovariši tudi dobili priliko, da odgovarjajo na vprašanja, kaj se je na primer zgodilo ž madžarskimi delavci, ki so štrajkali l. 1956, in z ruskimi, ki so štrajkali sredi Azije tekom letošnje zime. Pojasnili bodo tudi lahko potek štrajkov na Poljskem in v Vzhodni Nemčiji. Zasedanje bo torej zelo zanimivo.

Hruščev poročal javnosti v ZSSR o uspehu v Parizu

MOSKVA, ZSSR. — Hruščev je imel dve polni uri dolg govor, ki so ga prenašali po radiju in ki je v njem povedal poslušalcem, kako so zapadni kapitalisti “zakrivil” polom v Parizu. V svojem dolgem govoru ni povedal ničesar novega. Edino, kar je zanimivo, je napoved, da je še zmeraj vnet za sestanke na vrhovih, toda na teh sestankih bi morale biti tudi take države kot rdeča Kitajska, Indija, Indonezija itd.. Kot se vidi, Hruščevu ni zadosti, da muči s svojim govorjenjem 3 poslušalce, rad bi jih imel celo vrsto. Iz sestanka naj bi se torej rodili kar celotni kongresi! Na kaj takega bi moral najbrže še nekaj časa počakati, in ne samo 6-8 mesecev, kot računa.

Iz slov. naselbin

PITTSBURGH, Pa. — K svojemu bratu Mathu Pavlakovichu na 4715 Hatfield St. je prišla na obisk iz Preloka v Feli krajini ga. Frančiška Staresinica. — Vse za pot je uredila pot. pis. Bled Travel v Clevelandu.

JOHNSTOWN, Pa. — K Mr. in Mrs. Frank Zupancic je prišla iz Ljubljane njuna hčerka Terezija Zupancic. — Vse potrebno za pot je uredila pot. pis. Bled Travel iz Clevelanda.

LORAIN, O. — V Miami, Fla., je preminula 24. maja 67 let stara Mrs. Ella Kovach, rojena v vasi Dolenje v občini Planina. V Florido se je selila pred osmimi leti, prej je živela tu okoli 40 let. Zapustila je moža Josepha, sina Josepha (Lorain), hči Mrs. Helen Martyniak (Lakewood) in štiri vnuke. Pogreb je bil v Lorainu iz cerkve sv. Cirila in Metoda na Kalvariji.

Povišanje minimalnih delavskih urnih plač

WASHINGTON, D. C. — V pristojnem senatnem odboru bi morali obravnavati predlog senatorja Kennedyja, naj se minimalna mezda zviša na \$1.25 na uro in da naj bo te dobrote deležno še 10 milijonov delavcev, ki nimajo do sedaj zavarovane mezde. Odbor pa ne more priti do svojih sej. Kadarkoli so sklicane, pa odredi senator Johnson sejo plenuma senata, radi česar mora seja odbora odpasti. Pravijo, da je Johnsonova taktika taka, da bi rad videl, naj o tej zadevi sklene svoj zakon predstavniški dom, nakar bi ga obravnaval senat. Tako bi ga ovinkih pokopal Kennedyev zakonski načrt, ki je za delavstvo boljše od onega, ki ga obravnava predstavniški dom. V resnici pa Johnson hoče samo nagajati Kennedyu, kajti oba bi rada postale demokratska kandidata za predsednika. Ker ima zaenkrat Kennedy več upanja, da doseže kandidaturu, mu pač Johnson nagaja, škodo pa imajo ameriški delavci in uslužbenci. Upajo, da se bo pokazalo še ta teden, ali bomo sploh dobili zakon ali ne. Republikanci in južni demokratje so namreč proti njemu.

Syngman Rhee na Havajih

HONOLULU, Havaji. — Bivši predsednik Južnokorejske republike Syngman Rhee je prišel preteklo nedeljo sem na “počitek in okrepitev.” Časnikarjem je dejal, da se bo vrnil domov, kadar se bo njegovo zdravje primerno okrepilo.

Začesna vlada Južne Koreje je Rhee-ja obdolžila, da si je nezakonito prisvojil tekom svojega predsedovanja 20 milijonov dolarjev, kar pa je on odločno zavrnil.

Ruski sateliti počasi izginjajo iz vesolja

BEDFORD, Mass. — Naše kontrolne postaje so ugotovili, da je ruski satelit, ki je krožil okoli Lune in jo fotografiral tudi od zunanje strani, najbrže padel v zemeljsko atmosfero in pri tem zgorel. To se je zgodilo pretekli petek. Satelit je začel krožiti okoli lune 4. oktobra.

Po sodbi naših kontrolnih postaj se je razletel tudi ruski satelit Sputnik IV. Razpadel je v okoli 16 delov, ki sedaj vsi krožijo okoli zemlje, seveda vsak po svoji poti.

SOVJETSKE LADJE MOTILE ANGLEŠKI RAKETNI RADAR

Po poročilu angleških listov so sovjetske “ribiške” ladje opazovale angleške vojaške vaje z raketa-tami Corporal na Hebridih. — S svojimi napravami so motile britanske radarske naprave za sleditev in vodstvo leta teh raket.

LONDON, Vel. Brit. — Znana lista “Daily Mail” in “Daily Express” sta poročala z velikimi naslovi na prvih straneh o sovjetskih vohunskih ladjah, ki da so opazovale in motile strelske vaje z ameriško raketo Corporal na otokih Hebridih. Angleška vojaška letala so sovjetske ladje stalno opazovala. Te so se delale, kot da bi lovile ribe, čeprav je cni predel znan kot skrajno slab in neprimeren za ribolov. Angleško vojno ministrstvo ni poročila niti zanikalo niti potrdilo. Po vsem sodeč mora biti le zanesljivo.

Sovjetske ladje so priplule v bližino otoka St. Kilda, kakih 60 milj od preskuševališča rakete malo pred začetkom poskusnih streljanj pretekli ponedeljek. Naslednji dan so se pojavile pri britskih radarskih napravah na otoku St. Kilda, ki slušijo strelšču raket, precejšnje motnje zaradi močnega delovanja radarskih naprav na sovjetskih ladjah.

Angleška letala so sovjetske ladje opazovala, nihče pa jih ni mogel s področja pregnati, ker so bile na odprtem morju. Angleži so svoje preskusno streljanje objavili nekaj tednov prej, da bi se ladje izognile nevarnega področja.

Po sodbi angleških vojaških strokovnjakov so sovjetske ladje hotele odkriti skrivnosti radarskih naprav in drugih elektronskih obrambnih sredstev zadržnega sveta, ker raketa Corporal je že prilično zastarela in bi bilo komaj še mogoče na njej najti kako skrivnost.

“Daily Mail” je poročal, da so sovjetske ladje pri motnjah angleškega radarja uporabljale podobno tehniko, kot jo preskušajo Amerikanci in Angleži, da bi ustavili sovjetske rakete takoj, ko te zapuste svoja vzletišča.

Prisotnost sovjetskih ladij v bližini vzletišča raket in motnje na radarskih napravah so zaprepastile ne samo angleško javnost, ampak tudi vojaštvo.

Poskus z raketo Titan se je že zopet obnesel

WASHINGTON, D. C. — Medcelinske rakete Titan se je celolansko leto držala smola. Kar so napravili z njo poskusov, vsi so se ponesrečili. Radi tega ni bil prizadet samo ponos naših strokovnjakov, ampak tudi naša narodna obramba, kajti Titan je edina medcelinska raketa, ki jo imamo razven rakete Atlas. Letos se je z raketo Titan posrečilo kar pet poskusov po vrsti. Pri vsakem poskusu je raketa letela okoli 5,000 milj in zadela postavljeni cilj. Upajo, da bodo do konca leta že imeli novo raketo na nekaterih oporiših pripravljeno za praktično uporabo, ako bo treba.

Nova kolektivna pogodba

CLEVELAND, O. — The Ohio Bell Co. in Communications Workers of America so sklenili novo triletno kolektivno pogodbo. Delavstvo je dobilo povprečno po 8 centov poviška pri urnih plačah.

Predsednik delavske unije je posebno pohvalil način pogajanj. Ta so potekala mirno in brez vsakih groženj s stavko.

— Navaden prehlad traja ne kako pet dni.

Iz Clevelanda in okolice

Umetniška razstava

v Baragovem domu—

Preteklo soboto in nedeljo sta razstavila v Baragovem domu kipar France Gorše in slikar Milan Volovšek svoja najnovejša dela, kar je pomenilo za naše slovensko naselbino izreden umetniški dogodek. Ob tej priliki je bilo v soboto zvečer tudi predavanje g. Volovška o moderni umetnosti, ki je bilo za naše razmere kar dobro obiskano. Predavatelj je uvodoma skušal pokazati v zelo širokem obsevu, kako globoko v preteklost segajo korenine moderne umetnosti. Po uvodnem predavanju se je razvila živahna debata o moderni umetnosti, ki je imelo čisto akademski značaj in skušala čistiti pojme o sodobni umetnosti. Pozna ura ni dovolila, da bi bili pojmi razčisti. Zanimanje občinstva za razstavo je bilo veliko.

Spominska proslava v čast padlim slov. domobrancem—

V nedeljo popoldne je bila v župni dvorani pri sv. Vidu spominska proslava v čast padlim slovenskim domobrancem. Dvorana je bila kar dobro zasedena in pokazala, da naši padli junaki še niso pozabljeni. Podrobno poročilo sledi.

Rojstni dan—

Danes obhaja Mrs. Mary Zupancic s 392 E. 160 St. svoj 71. rojstni dan. Čestitamo in ji želimo še mnogo let zdravlja in zadovoljstva!

V bolnišnici—

V soboto je bil odpeljan v Euclid Glenville bolnišnico Paul Krasovec s 1533 E. 172 St.

Zadušnica—

Jutri ob 7:30 bo v cerkvi sv. Frančiška sv. maša za pok. Franka Jert ob 8. obletnici smrti.

Seja—

Jutri ob 7:30 zv. ima St. Clair Grove No. 98 W.C. sejo v navadnih prostorih. Po seji bo zabava. Članstvo je vabljenoprav posebej, ker ne bo par mesecev nobene seje!

Najnovejše vesti

PARIZ, Fr. — Železničarji so proglasili 24-urno stavko, da podpro svojo zahtevo po zvišanju plač.

CLEVELAND, O. — Tekom treh dni je našlo smrt na cestah v prometnih nesrečah 346 oseb, 47 pri vožnji s čolni, 74 jih je utonilo, 82 pa se jih je drugače ponesrečilo. Skupno je bilo pri raznih nesrečah mrtvih 549 oseb. Največ smrtnih nesreč je bilo v Kaliforniji — 31, nato v Ohio — 27. Tu se je dogodila najhujša nesreča, ko je težki tovorni avto pregazil osební avto, ki mu je z brzino kakih 100 milj na uro pridrvel nasproti po napačni strani ceste.

MOSKVA, ZSSR. — Sinoči je umrl v spanju 70 let stari ruski pisatelj Boris Pasternak, ki si je s svojim romanom “Dr. Živago” pridobil Nobelovo nagrado in svetovno slavo.

GAGNON, Que. — Letala so prepeljala okoli 500 žena in otrok iz samotnega rudarskega prebivališča sredi gozda, ko je tega zajel ogenj in je bilo ne-

varno, da bo pogorelo celo naselje. Ogenj se je posrečilo ustaviti, tik predno je zajel naselje.

INDIANAPOLIS, Ind. — Pred začetkom znanih avtomobilskih dirk se je zrušil aluminijasti na naglo zgrajeni oder za gledalce, pri čemer sta b'li dve osebi mrtvi, preko 70 pa ranjenih.

SANTIAGO, Čile. — Združene države so poslale v Čile celo vojaško bolnišnico s 300 posteljami. Štiri dni po izdanem ukazju je bila bolnišnica že v polnem poslovanju 8,500 milj daleč od doma sredi po potrebu prizadetega ozemlja.

MOSKVA, ZSSR. — Vojni minister maršal Malinovski je izdal ukaz sovjetskim vojaškim silam, naj takoj z raketa-tami napadejo letališče, s katerega bi se dvignilo letalo in s sovražnim namenom priletelo nad sovjetsko ozemlje. Predsednik vlade Hruščev je dejal, da to ni nobena grožnja, ampak le “svarilo” zahodnim silam in njihovim zaveznikom.

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:

\$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Friday edition \$3.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio.

Sence na ameriškem patrijotizmu

Vsak patrijotizem je samo takrat nekaj vreden, kadar se pokaže v dejanjih. Žrtve, ki jih človek mora z razumevanjem in dobro voljo prenašati v korist domovine, so tisto merilo, ki res nekaj zaleže.

Med največje žrtve spada gotovo vojaška dolžnost. Kdor je sposoben, mora žrtvovati svoj čas in svoje sposobnosti, kakor hitro nastopi trenutek, da je poklican k vojakom. O tem in podobnem je bilo dosti napisanega pretekli teden, ko smo praznovali "teden oboroženih sil." Toda vse to je naletelo na gluha ušesa. Vsi so bili zaverovani v Pariz, kjer je tovariš Hruščev prav nazorno povedal, zakaj je treba ravno Amerikancem prav posebno praznovati teden oboroženih sil. Pa tudi nastop Hruščeva ni nič zalegel. Vkljub temu vprašanje o ameriškem patrijotizmu ni treba postaviti z dnevnega reda. Kdor tega ne verjame, naj samo pomisli, da po skušnjah mnogih vojaških poveljnikov niso redki v vrstah naših vojakov taki, ki mislijo samo na to, kako bi čim preje slekli vojaško suknjo. Tak vojak seveda ne more biti to, kar zahteva od njega domoljubje.

Kakšnih je v resnici mnogo vojakov, nazorno pričata dve izjavi iz tako različnih ust kot sta kitajski špijonski oficir in pa ameriški psihijater, ki dela v naši armadi. Kitajec trdi, da ameriški vojak ne pozna dosti privezanosti ne družini, ne domovini, ne tovarišem v službi, ne veri. Za kitajsko pojmovanje je preveč materialističen in povrhu še oportunist. Ne pozna ne ameriške zgodovine, ne ameriške družbe, še celo za svobodo, ki naj bo temelj ameriškega načina življenja, se nič ne meni. Vse to je Kitajec dognal, ko je zasliševal ameriške ujetnike v korejski vojni. Ameriški psihijater operira s številkami. Zaslišal je skoraj 1,000 ameriških vojakov, ki so se vrnili iz komunističnega ujetništva. Kar je zvedel, ga je napotilo do trditve, da okoli 10% ujetnikov ni znalo molčati pri zasliševanjih pred komunističnimi oblastmi in da je 70% v eni ali drugi obliki sodelovalo z nasprotniki.

To so porazne ugotovitve. Kdo je zanje kriv? Gotovo ne samo mladina, ki obleče vojaško suknjo. Ta mladina je proizved naših dni in zanjo nosi odgovornost starejši rod vse povprek, ne samo starši. Zdi se, da nas je blagostanje vse skupaj že tako prevzelo, da mislimo po opravljenem delu le še na svoje udobnosti: praktično stanovanje, nov avtomobil, prvovrstni televizijski aparat, hrane na pretek, zabave in športa pa nič manj. Ker ni razen veteranov nihče kaj prida trpel za domovino, ne ve nihče, kaj se pravi za domovino trpeti in se zanjo žrtvovati.

Mnogi trdijo, da je šola temu kriva. Ni res! Vir zla leži v družini. Tam, kjer je revščina doma, tam še lahko razumemo, da se starši ne utegnejo pečati z vprašanjem domoljublja, toda velika večina družin se ne nahaja v takem gospodarskem položaju. Ako bi hotele, bi lahko vcepile v mlade otroške duše več ljubezni do domovine in jim dopovedale, da patrijotizem ne obstoji samo v manifestacijah z narodno zastavo na čelu in v lenarjenju ob dnevih narodnih praznikov. Lahko bi jih bolj opozarjale, kako hudo je tam, kjer ni svobode, in ne samo tam, kjer ni blagostanja.

Krivicu bi delali šolam, da ne skušajo izpolnjevati svoje dolžnosti na tem polju. Toda, kaj pomaga napor učiteljev, ako ne najde opore zunaj šole, v javnosti in družini. Zato pride s šolskih klopi mlad rod, ki mu manjka moralne opore in ki ne ve, kakšne moralne dolžnosti ga čakajo v življenju.

Da to ni laž, dobro dokazuje znano vojaško povelje št. 21 iz l. 1958. Objavil ga je takratni tajnik za vojno mornarico in sedanji tajnik za narodno obrambo Gates.

Povelje nalaga vsem poveljnikom v mornarici dolžnost, da skrbijo za moralno med moštvo. Vsi oficirji, od prvega do zadnjega, so dolžni, da se ne brigajo samo za vprašanje, kako so posamezni vojaki tehnično sposobni za vojaško službo, ampak tudi za to, kakšne poglede na življenje, domovino, družbo itd. so prinesli seboj v vojašnice. Poveljniki so obvezani, da opozarjajo mlade vojake na vse to, kar niso prinesli seboj iz "civilnega življenja," pa bi morali. Tako pride cela vrsta vpoklicanih vojakov šele prvič do zavesti, kaj pomeni zanj Amerika, kaj so zanj storili rodovi, ki so šli že davno pred njim v grob, kakšni so ideali, ki na njih sloni Amerika in ki jih mora braniti tudi za ceno življenja, ako je to treba.

V krogih vojne mornarice pravijo, da je to povelje imele na vojake samo dobre posledice. Vojaki delajo sedaj veliko manj prestopkov in prekrškov, kot so jih prej, se rajše podreajo vojaški disciplini, manj godrnjajo tudi takrat, kadar jim na prvi pogled ni vse jasno itd.

Mislimo, da bi bilo tako povelje št. 21 potrebno tudi za ves ameriški narod. Res ne vemo, zakaj naj bi samo vojaški poveljniki opravljali delo, ki bi ga že prej morala izvršiti sedanja generacija v celoti. Naše današnje blagostanje se ne da braniti samo s tehničnim napredkom in z vedno večjo delovno storilnostjo, temelji tudi na žrtvah, ki bi si jih morali nalagati v prid naše narodne skupnosti. Med najvažnejše žrtve spada tudi dobra vzgoja otrok, ki jo sodobni star-

ši z raznimi izgovori le preveč radi valijo na tuje rame. Dobra vzgoja otrok je nekaj, kar se ne da ne prodati ne kupiti, mora zrasti iz osebne žrtve očeta in matere. Dokler tega ne bo, bomo morali rabiti kot nadomestek razna vojaška povelja št. 21, kar Ameriki gotovo ni v čast.

Casopisna premišljevanja v preteklem tednu so odkrila še drugo zanimivost: novi Amerikanci imajo več smisla za ameriško skupnost in tudi za žrtve, ki jim jih ta skupnost nalaga. To je razumljivo. Večina od njih ve, kaj se pravi zgubiti svobodo. Znajo jo vse drugače ceniti kot stari Amerikanci. In dobili so se pogumni stari Amerikanci, ki so postavili "nove" v tem pogledu za vzor "starim". Imajo prav!

BESEDA IZ NARODA

V "Ameriški Švici" še vedno lepo

Lake Geneva, Wis. — Tukajšni pokrajinski okrog Lake Geneva jezera pravijo "The Switzerland of America" (Ameriška Švica). Pokrajina je res lepa in jezero se nahaja med ridami, ki se vrtijo okrog in okrog jezera, kakih 29 milj. Ako gledaš s severne strani proti jugu preko jezera se ti zdijo prizori, kakor kje po naši Dolenjski. Tu pa tam vidiš precej visoke "silos", v katere so v prejšnjih časih in nekateri farmarji še sedaj spravljajo zmlato koruzo in koruznico, ki jo imajo potem za krmiljenje živine skozi zimo do drugega pridelka. Tisti "silos", ki stojijo bolj na visokih vidnih krajih in so belo pobarvani, se vidijo iz dalmaj, kakor podružnične cerkvice v starem kraju po hribovskih in holmih. Ko včasih ob čistih dnevih, ali ob večerih gledam južno vzhodno z naših "Sunset Hills" doli preko jezera v breg in ride "Button Bay", se mi zdi, kakor bi gledal iz moje rojstne Regene, vasi pri Novem mestu, tja v Gotno vas, kjer stoji bela podružnična cerkva sv. Florjana. Kako so Gotničani prišli do patrona sv. Florjana je vedel po dolenjskem klasičnem načinu povedati pokojni smihelski mežnar Franc Knafelc, ki zdaj že kakih 30 let počiva v "Rožnbergerjevem ječmenu," na smihelskem pokopališču. Knafelcova povest o tem je vedela povedati, da so bile v Gotni vasi dve znani gostilni. Ena pri Matkotu, druga pri Avsecu in tretja pa gori naprej ob cesti v Gorjance na Težki vodi pri "Žanu." In ker smo Dolenjci večinoma vsi blizu trt rojeni, imamo seveda znano "dedno bolezen," da smo radi žejni in to je menda tisti razlog, da je na Dolenjskem vedno dosti gostiln, iz katerih smo rekli stari Dolenjci, "da Bog roko ven moli..." In ker so tam iz novemeških "predmestij" radi zahajali žejo gasit h Matkotu in Avsecu in tudi gori h Žanu na Težko vodo, jih je pozjutraj do 12. ure opoldne vsako uro maša in udeležba je vedno obilna. Tja h sv. Frančišku Ks. se vozimo in kodimo in tam Boga prosimo in si od njega izposojujemo čas, ki ga nam dobrohotno naklanja, da dhamo krepko naprej in uživamo tukajšne naravne lepote ob tem lepem bajnem jezeru. Kedar mu bomo vse to povrnil? Dovolj in prav, gotovo nikdar. Naj bo nam prizanesljiv v tem oziru.

Mrs. Helen Kušar, ki ima tudi svoj dom tu v Lake Geneva, je bila kmalu po novem letu več tednov v bolnišnici v Chicagu. Padla je in se poškodovala, da je morala na težko kostno operacijo. Operacija se je dobro obnesla in je baje že shodila. Bolezen je prišla kmalu gori na toplo sonce, kar ji bo gotovo pomagalo h popolnem okrevanju. Mrs. Kušar ima za seboj že osem križev, to se pravi okrog 80 let mlada dekle je, a še vedno živahno razpoložena. Mrs. Kušar je v njenih prejšnjih letih veliko sodelovala pri dramatikah v Chicagu. Igrala je desetletja vse razne uloge in je menda težko najti kako igro, da bi ona ne igrala v njej kake uloge. Naj se kmalu pozdravi ji želimo vsi!

Tako torej, par vrstic od tega kraja v naši priljubljeni "Ameriški Domovini," da boste rojaki po skem jezeru" se včasih nas snide par in postanemo veseli. Včasih tam gori pri Gospodaričevem Franceljnu na njegovi pristavi v njegovem gradiču in ta ima tamkaj posebno dvorano za "somišljenike florjanizma," zraven pa tudi sredstva, da izvabi iz src in grl veselost, kakršna je včasih vladala po dolenjskih vinskih goricah in hribovskih.

Včasih pa jo mahnemo gori h Zupanovemu Franceljnu in tamkaj pod idiličnem klančkom obupajmo stare spomine, včasih tudi gasimo kaj, potem pa na svet in vse na okrog v "orenogo" devamo. Zupanov Francelj nam ve povedati marsikako zabavno smešno dogodbo, da se vsi nasmejemo od srca. Lani mi je pravil, kako je Slapsakovega Julčeta pestoval v mladih letih tam na Gorenjskem blizu Bleda. To je bilo seveda pred dolgimi leti, zdaj je tedanji Slapsakov Julče gospod, duhovnik pri sv. Lovrencu v Clevelandu. Franceljnu sem povedal, da zdaj bi ga težko dvignil, ker je č. g. Slapsak precej večji od njega. Radi bi ju videl, da bi se srečala enkrat. Gotovo bi bila drug drugega vesela.

Mrs. Zupan, pa ve povedati od svoje strani mnogo zanimivega, kako je kot dekle kuhala na Bledu in drugod in da je v tem res prava mojsterca pa priča okusno pecivo, kadar ga ona pripravi. Potice namaže, kaj vem sčem, da kar same drsijo po grlu in kdor jo poskusi si jo želi več in več. Potem pa seveda zraven paše ka. ka dobra kapljica. Tu zdaj v Ameriki pa ima celo krdelo putk, katere ji pridno jajčka meso, pod hišo pa velik vrt, kaj vrt, veliko njivo in v tej sta na delu dan za dnem Mr. in Mrs. Zupan. Vse njima dobro rodi in nas druge zalagajo z okusno solato in drugo domačo zelenjavo.

Tako vidite je v naši "Ameriški Švici." Bog je nam dober, da bolje biti ne more. Nismo več tako mladi, toda toplo božje sonce nas krepi in pa sveži kristalno čist zrak. Ob nedeljah in praznikih je v tukajšni cerkvi sv. Frančiška Ksaverja od 6. ure pozjutraj do 12. ure opoldne vsako uro maša in udeležba je vedno obilna. Tja h sv. Frančišku Ks. se vozimo in kodimo in tam Boga prosimo in si od njega izposojujemo čas, ki ga nam dobrohotno naklanja, da dhamo krepko naprej in uživamo tukajšne naravne lepote ob tem lepem bajnem jezeru. Kedar mu bomo vse to povrnil? Dovolj in prav, gotovo nikdar. Naj bo nam prizanesljiv v tem oziru.

Mrs. Helen Kušar, ki ima tudi svoj dom tu v Lake Geneva, je bila kmalu po novem letu več tednov v bolnišnici v Chicagu. Padla je in se poškodovala, da je morala na težko kostno operacijo. Operacija se je dobro obnesla in je baje že shodila. Bolezen je prišla kmalu gori na toplo sonce, kar ji bo gotovo pomagalo h popolnem okrevanju. Mrs. Kušar ima za seboj že osem križev, to se pravi okrog 80 let mlada dekle je, a še vedno živahno razpoložena. Mrs. Kušar je v njenih prejšnjih letih veliko sodelovala pri dramatikah v Chicagu. Igrala je desetletja vse razne uloge in je menda težko najti kako igro, da bi ona ne igrala v njej kake uloge. Naj se kmalu pozdravi ji želimo vsi!

Tako torej, par vrstic od tega kraja v naši priljubljeni "Ameriški Domovini," da boste rojaki po

drugih krajev znali, da smo tudi tukaj še Slovenci. Naše ljudi je najti vse povsod. Kako prav mi je povedal pred 49 leti v Ljubljani parobrodni zastopnik Gorjanec, ko sem odhajal v Ameriko in ga vprašal, kod so kaj naši ljudje po Ameriki, pa se je mož v ljubljanskem narečju odrezal: "Dečko, kjer boš videl vrabice, tam boš našel tudi Slovence!" Pozdrav vsem, ki so dobre volje!

Dolenjski Janez.

Z zmrznjenimi stópali z bojišča v bolnišnico

(Piše Franc Jelen — Dalje)

Denver, Colo. — Znočilo se je. Ob desetih sem moral jaz iti na stražo, kakih sto korakov doli v breg. Mesec je lepo svetil in videlo se je tudi doli v vas. Od časa do časa se je posvetilo, kot da bi si kdo prižgal cigareto. Morda nas bodo Rusi napadli, sem si mislil. Ko se bo mesec skril, bodo gotovo prišli, ker so napadali vedno le ponoči in v temi. Mesec je lezel nižje in že so padale na mene dolge sence. Bil sem nemiren, delno od strahu, delno od uši, ki so me grizle. Da bi se le straža menjala in bi smel iti nazaj v linijo, sem si želel. Če bom na straži, ko bodo Rusi napadli, ne bom ostal živ; če me ne bodo zadele ruske kroglice, me bodo pa naše. Mesec je zašel in stemnilo se je, ko me je zamenjal drugi stražar. Hitro sem stekel v linijo na svoje mesto in vrgel tornistro s pleč. V tistem trenutku zakričijo straža spodaj: Stoj, kdo je? Že je zahrumelo iz tisoč pušk in naš ukaz se je glasil, naj streljamo in napadamo. Krogle so švigale, kot bi toča padala, strašno kričanje, udrihanje z bajoneti in s puškami kopiti, vmes pa pok ročnih granat. Jaz sem stal za ve-

likim drevesom in prebodel vsakega, ki je priletel mimo ali pa sem ga udaril s puško po glavi. Nekateri Rusi so se spustili v beg, drugi pa so vrgli orožje in prešli na našo stran. Kake pol ure je to klanje trpelo, pa se je zopet pojavilo pred nami toliko Rusov, ki so kar naprej streljali. Zaslišal sem, da nekdo kriči po slovensko: "Nazaj, nazaj" in po nemško "zurueck". Hitro sem stekel na našo stran. Ko se je zdanilo, se je boj polegel in ujeli smo kakih 2000 Rusov.

Naša kompanija je navadno štela 400 mož. Tudi v tisti bojni noči nas je bilo pred bitko toliko. Ko smo se zjutraj v jarku zbrali, nas je bilo še 46, nekaj lahko ranjenih pa je prišlo za nami ter par dni kasneje nekaj takih, ki so se v gozdu zgubili. Koliko je bilo mrtvih, koliko ujetih, nismo, vedeli.

Naslednji dan zjutraj smo se tisti, kar nas je ostalo, formirali v nove odrede. Postavili smo se v nove linije in strašno bojno življenje je teklo dalje. V zakopih je bil sam led in voda, po več ur smo morali biti v takem. To je šlo z dneva v dan. Vojakovali smo se tudi s kozaki, katerih je veliko padlo.

Nato se mi je v toliko zboljšalo, da nisem več hodil na stražo, pač pa na patrolo. Trije smo skupaj hodili, neki Knapinger, ki je bil blizu Ljubljane doma, in še neki drug Slovenec. Večkrat so vojaki na straži tako trdno spali, da smo jim puške pobrali, pa se še niso zbudili. Knapinger se je jezil in rekel, da jih bo kar postrelil, jaz sem ga pa prosil, naj jih pusti. Vendar se je Knapinger bal, da bi ga kdo naznanil, če bi preveč prizanašal, prizanesel pa je vsakemu.

Nekoč smo podnevi patrolirali po gozdu in našli za nekim drevesom v snegu dvanajst Ru-

sov. Vsak je držal puško v roki pred seboj in sneg jih je pokrival. Kar pustili smo jih in šli naprej. Naslednji dan smo našli sedem naših vojakov zmrznjenih v snegu. Vsak dan smo dobili kakega našega zmrznjenega vojaka. Oh, vi nesrečni Karpati, koliko naših mož in fantov počiva tam.

Patrolirali smo podnevi in ponoči in mi trije Slovenci smo vedno hodili skupaj. Imeli smo vsak svoj daljnogled in nekega dne smo opazili v daljavi na polju ruske čete. Najprej smo opazili ruske patrole, nato prvo linijo korakati mož do moža, za temi pa cele skupine vojakov, ki so korakale kar preko vsega polja. Dvanajst skupin in dvanajst linij smo našli. Začelo je strašno snežiti in ruske patrole niso bile več daleč od nas. Vodja patrole je hitro napisal na listek poročilo in mi naročil, naj tečem na komando in dam listek samemu stotniku v roke. Tekel sem proti vasi, mimogrede sem obvestil glavno stražo pred vasio, ki je štela dvanajst mož, in tekla dalje do stotnika. Dal sem mu listek, nakar je zakričal alarm. Trompete so javljale alarm po vsej vasi, vojaki so kričali alarm, alarm... hitro v zakope. V hribih na obeh straneh vasi, so bili izkopani jarki, globoki in pokriti, imeli so le male odprtine za puške. Hitro sem si kupil 3 hlebčke bele kruha in stekleničko vode in odšel v najvišji jarek, kamor je morala iti naša linija. V jarku je bilo polno snega in še vedno je padal.

Ko se je stemnilo, je pričelo v vasi pokati in vas je gorela. Rusi so napadli z lahкими topovi in s strojnimi. Mi smo jim odgovorili in bilo je tako hrumenje, da se je kar zemlja tresla. Iz spodnjih ruskih linij sem slisal glasove, na nož, na nož, iz naših spodnjih pa, hura, hura. Vrhne linije še niso streljale. Kar naenkrat zakriči naš komandir "streljati" in pričelo se je. Temno je bilo in nisem videl, kam so padale kroglice. Iz jarkov pa ni hotel nobeden, ker smo se bali krogel, ruskih in naših, ker je šlo vse križem. Na misel mi je prišlo, da bi bilo dobro zlesti iz jarka, ker če me Rusi v njem dobijo, bo prepozno. Po vseh štirih sem se splazil na prosto, padel na zobe in zdrnil po strmem bregu v nek ozek jarek, ki je bil zameten s svežim snegom. Brez suknje sem bil, samo puško sem imel in zlomljen bajonet. Okrog mene je bilo strašno grmenje in vpitje. Vojaki so vzdihovali in prosili pomoči v vseh jezikih. Zlezel sem iz jarka, se med grmovjem in snegom splazil navzgor. Imel sem rano na čelu. Iz nje je tekla kri in mi zalivala oči. Tudi desna rama me je bolela. Ne vem, kje sem te udarce dobil. V roke me je zeblo, da ni moglo povedati. Ko sem bil že pri vrhu, me nekdo prav potihem vpraša po nemško, kdo tam? Hitro sem odgovoril: infantrist Jelen in zlezel do njega. Odšla sva skupaj po neki stezi in kmalu se nama je pridružil neki naš narednik (feldvebel). Ko gremo dalje, je prišlo za nami še nekaj naših mož. Imeli so suknje in odeje, jaz pa nič. Ob robu gozda smo se pred neko njivo ustavili.

(Dalje prihodnjik.)

Scottova koliba na Antarktiki

Ameriška geološka odprava je naletela na Antarktiki na kolibo britanskega raziskovalca Roberta Scotta, ki je nekaj časa živel v njej leta 1911.

V kolibi so našli knjige, čevlje, konzerve in zavojček tobaka. Knjige so poslali Griffitu Paylorju v Sydney, ki je verjetno edini preživeli udeleženec takratne odprave. Kakor je znano so Scott in njegovi spremljevalci umrli leta 1912 na poti z južnega tečaja.

Groenlandija – zdravilišče

Eskimski iglu sanatorij za srčna obolenja

Generalni ravnatelj, Edvard Colter, 72-letni new-yorški gospodarstvenik, se je spoprijateljil s tremi Eskimi, ki jih je spoznal na svojem poletnem odhodu na Groenlandijo. Trojica mu je za tri steklenice whiskeya z brivskim aparatom in za 100 britvic prepustila svoj iglu — zvonasto ledeno koč. Trije domačini so se čez noč stisnili k svojim sorodnikom, čez dan pa so s sankami in tropom eskimskih psov vozili Američana na daljše sprehode. Za plačilo jim je Američan delil zavojčke tobaka.

Ko se je groenlandski izletnik vrnil v New York, se je odpravil na pregled k svojemu zdravniku specialistu. Prof. Minniger se je ves navdušil nad svojim pacientom: "Neverjetno, vaše srce je spet v redu! Le kakšno dragoceno zdravljenje ste si privoščili v tujini?" — "Osem tednov sem preživel med Eskimi na Groenlandiji," se je smejal Mr. Colter, "dopust je bil zares nekaj posebnega!"

To se je zgodilo pred dobrim letom dni. V tem času pa Colter ni počival. Za Groenlandijo je pozanimal banke, letalske družbe, zdravnike in sanatorije. Podjetni Američani so njegove načrte pregledovali in preiskovali ter si v vsej tišini zagotovili šest obširnih ledenih planot v pokrajini Kralja Kristjana. Začudenim Eskimom so izjavili, da bodo tudi Eskimi že kmalu obogateli.

Colter je prispel na Groenlandijo s transportnim letalom, se pogodil s svetom najstarejših Eskimov na njihovem ozemlju in jim dopovedal, da je njihova dežela pravi raj — okrevališče za na srco obolele paciente. Glimper Moemiju, 77-letnemu

starešinu v Motasalangu, eskimski vasi pri Angmagsalaku, sta morala šele dva ameriška zdravnika razložiti, kaj je "srčna bolezen".

Trije ameriški zdravniki, prof. Minniger iz New Yorka, ki je znan specialist za srčna obolenja, dr. Dull iz Chicaga in dr. Fimoogh iz Bostona, so prepričani, da nudi tistih šest ledenih planot s povprečno letno temperaturo — 28 stopinj Celzija, idealni naravni sanatorij za bolnike, ki bolujejo na srco in na motnjah krvnega obtoka. Osem mesecev trajajoče suho mrzlo ozračje, ki je kljub nadmorski višini 4000 metrov zelo bogato na kisiku, kakor tudi sicer kratkotrajno, zato pa intenzivno višinsko sončno obsevanje in popolna sprememba okolja, vse to lajša zdravljenje motenj v krvnem obtoku.

Prihodnje leto bodo Eskimi svoje snežene kočice oddajali posameznim "letoviščarjem" in se sami stiskali pri sorodnikih in prijateljih. Najemnine pa Američani ne bodo več plačevali s tobaknimi zavojčki, ampak s trdimi dolarji. Čež nekaj let pa se bodo na zasneženih planotah pojavili dansko-ameriški hoteli, zgrajeni iz plastike ali pa tudi iz pravega snega. V New Yorku so že ustanovili Groenlandski turistični klub, ki mu po večini pripadajo Eskimi. Eskimi bodo s hoteli tudi upravljali in čez čas sami nad njimi gospodarili.

Dve letalski družbi nameravata že v bližnji prihodnosti zgraditi na Groenlandiji dve novi letališči. Potem bo seveda z večnim mirom v deželi snega in leda konec. Dosedaj se je prijavilo za poletje že 6.700 Američanov, ki bi si radi okrepili z rahlimo zdravje.

HANDEL - MAZZETTI,

Junakinja iz Štajra

Potem je z vso silo zatajil bol, ki mu je trgala vse živce, po konci se je postavil pred sluzabnika svojega očeta ter je nadaljeval: "Ob desetih preteče čas: Jaz se vrnem čez štiri ure" — V hipu je sedel v sedlu. — "Tako dolgo čakajte. Ako doženem — da je vlačuga vam bom pisal list. — Potem storite — ne, ne! — Ne pred polnočjo! — to, kar morate naj vam bo hudič plačnik . . . ako pa je" — zopet so mu pordela lica, ki so upadla v gorju tega nesrečnega dneva in nanovo mu je liki izgubljena zvezda v očeh zaškrila nesmrtna ljubezen, ki je ljudje niso mogli pohoditi, — "moja Štefka nedolžna, ako mi bo ona sama to povedala in so laž vse nesramne govorice — potem pridem sam in vam bom povedal na tem mestu — potem jo bom branil pred Štajrom, pred mojim očetom . . . pred vsem svetom . . . gorje pa vsem, ki so jo obrekovali!"

Ogenj se je ukresal na vse strani, ko je Henrikov žrebec oddirjal po tlakovani cesti.

Madlzeder je gledal za njim in je govoril sebi samemu: Živ dan se ne povrneš, da mi poveš, da je nedolžna, ubogi zaslepljen fant. — Poklical bom črne strelce iz Ensdorfa, njegovi, ki jih je seboj pripeljal, mi ne bodo pokorni, preveč je papežnikov vmes.

Računal je: V kakih šestih urah utegne sodnik Hendel prispeti v Štajer. Ako se bo povedalo izvršilo do polnoči, se meni in mestu Štajer ni ničesar bati."

XI.

Proti večeru je v divjem diru ob Aniži jahal jezdec proti Lincu. Zjutraj je jezdil po istem potu, toda pot ga je vodila v Štajer. Zjutraj so bile vse livade ob potu polne majnikovih lilij, in ptičje petje se je razlegalo po zraku, z daljave v globini je prihajal čudoviti glas zvonov. Tedaj je v duhu pozdravljaj svoj rojstni kraj in sladko dete, ki ga je ljubil. Sedaj je ista pot vsa posuta s tr-

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

V fari sv. Štefana

2108 W. 19th St., zidana in lesena hišica, \$8,500; \$2,500 naplačila. Drugo kot najemnina. 2313 So. Oakley Ave., 7-sobna zidana hišica. 4 spalnice, 2 kopalnice, klet, dvorišče. Lesena garaža za 2 kare. Avtomatična gorkota. \$12,500; \$2,500 naplačila. Ostalo kot najemnina.

Kličite AL C. ROPA

Haymarket 1-5500 ali

Clearbrook 5-2066 zvečer.

(106)

HELP WANTED MALE

njem in osatom in izumrlje so vse ptice pevke. Ko se je zadal oglašil zvon, se je Henrik Hendel hitro obrnil v sedlu in je z drgetajočimi nozdrvni ter z bledim čelom prisluškoval, kaj pomeni zvonjenje, nato je nanovo izpodbodel konja ter je na skok dirjal dalje proti severu: "Ala, satan naprej! Satan, samo štiri ure imava."

Podkve grme, na levi in desni švigajo mimo gozdi, bajte in poljski križi, jezdecu jemlje sapa, mrzlca mu pali kri, toda vedno in vedno izpodbada konja k hitrejšemu diru. Rad bi utekel strahovom in pošastim, ki rastejo iz tal in letijo s konjem vstric, toda vedno so mu za petami liki furije, ki v poganski pravljici s kačjim bičem do smrti bičajo kraljevskega sina.

Desetkrat je iz gozdov skočil kmet iz Piraha in je prisegal: "Res, bila je pridna, pa je ponočilo prišla iz stolpa. Kakor gotovo mi Bog pomagaj —" Desetkrat je ječala mati: "Pozno je prišla, okoli enajstih."

In v ta satanski koncert se je vedno in vedno sedaj žugajoče, sedaj žalostno tožeče vmešaval očetov glas: "Vlačuga je! Ti li nisi rekli: Bog ti bo odrekel pričevanje za njeno nedolžnost?"

In res, Bog ga je odrekel.

Poteptana ljubezen komaj še brani svoj najvišji zaklad. Jezdil je dalje ob Aniži in zazdelo se mu je, da je nevidna roka prišla njegovega konja za uздо. Oče je bil in se klical: "Vrni se! Li še nisi slišal govoriti Boga? — Prepusti grešnico pravici, ti pa imaš očeta, k njemu se vrni nazaj, ona te zaničuje v tvoji boli, on pa te bo ljubil."

Toda ljubezen mu še ni umrla, četudi je bila ranjena do

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED — MALE

ELECTRICAL ENGINEERS

Important Openings in

Following Activities:

SALES (Marketing)

MANUFACTURING

(Process)

DEVELOPMENT

(Central Development Group)

The qualifications we seek are: Graduate E. E. up to 35 years of age. At least 6 years experience in the area of interest noted above. Experience in electrical-electronic component field.

Willingness to work plus ability to apply technical skills to accomplish the job.

We are an aggressive, expanding producer of high quality Electrical Components. We have additional plans for growth over the next several years, offering wonderful opportunities.

We offer attractive compensation and a well rounded benefit program.

Please send complete resume including salary requirements to:

E. F. WATERMAN

DELUXE COILS INC.

First & Webster Streets

WABASH, INDIANA

smrti. V obupu je zaklical v temne gozde: "Ne! ni vlačuga" — O, kako je danes zjutraj spala, tako nežno se je naslanjala na okno, ne, ne, tako mila, tako sladka nežnost ne more lagati, prej bi lagali nebo, zemlja in devet korov angelov, ki hvalijo Boga.

In dalje je dirjal.

Kar mu začne šepati konj. Močno se je prestrašil, kajti solnce je že šlo k zatonu. Stopil je s konja boje se, da se je konj ranil. Pa se mu je samo razrahljala podkev. Ob uzdi je peljal konja naprej proti vasi, ki leži ob potu. Tam ve za kovača. Že čuje iz daljave udarjati kladivo in leteti iskre.

Prispel je do kovačnice, poklical je kovača ven in mu je naročil, naj urno podkuje konja. Kovač je snel s kopita rahlo podkev, pristavil je lesenega kolo ter je šel po žreblje in novo podkev. Henrik je od divje ježe veš spehan sedel na kamnato klop, ki je stala pred kovačnico.

Iz sosednje gostilne je prišla gostilničarka in je imenitnemu jezdecu ponudila okrepčilo, vino in ribo. Henrik, ki še od ranega jutra ni napravil nobenega grizljaja, je nekaj malega jedel in pil. Ko se je okrepčal, je skočil po konci ter je hodil semtertje venomer zroč na velikan-sko uro v stolpu. Kakor hitro

bo konj podkovan, bo kakor veter jahal naprej.

Tink, tink, tink — zadnjikrat je udarilo kladivo, kovač je dovršil svoje delo, konj je podkovan. Hitro se Henrik vzpne na konja in oddirja kakor blisk. Kovač začudeno gleda za čudnim neznanim jezdecem in prisluškuje peketanju kopit, ki se je liki podzemski grom izgubljalo v daljavi.

* * *

Mnogo prej, še preden je Henrik v Štajru zajahal konja, da bi odjezdil iz Štajra, se je v Lincu pred kapucinskim samostanom ustavil Lecov voz. Hlapec je dvignil plahto in je rekel: "Dekle, sedaj smo tu, Bog te spremi."

Štefka je urno zlezla izpod plahte, dejala je eno nogo na kolo in je skočila z voza; rožni ve-

nec, ki ga je celo pot molila, je vtaknila v žep ter je hlapcu ponudila srebrnjak, toda hlapec je rekel, naj ga pri patrih daruje sv. Antonu, ter se je peljal naprej s svojim rjavcem, da v deželni hiši opravi naročila svojega gospoda.

Z lahkim koraki je stopala Štefana po hribčku navzgor proti kapucinskemu samostanu. Še nikdar ni videla mesta Linca, ki je s svojimi stolpi, zakopi in z gradom ležalo na njeni desni. Kar nič se ni ozirala okoli, saj je bila edina želja njene duše govoriti z možem božjim, da sli-ši od njega voljo božjo v težki lom, ki visi na zidu nad samo-

stanskimi vratni: Ne pridi, ne pridi! Če stoji pri porti in s svojo malo, tresočo se roko seže pa mahoma jo zopet odmakne. . . . Toda, li ni Zveličar sam rekel: Trkajte in se vam bo odprlo. Štefka, zdaj si tu, in sicer na izrecno božje povelje, zdaj velja vse prenesti, tudi če te godrnjaje sprejme tvoj duhovni oče, spodil te ne bo, kakor hitro bo slišal, zakaj si prišla.

Sedaj je na svojem cilju. Ko je stopala po hribčku navzgor, ji je nakrat postalo tesno in v strahu ji je začelo biti srce. Sedaj ji je namreč prišlo na misel, da prav za prav hudo ravna zoper povelje Albertovo, da ga obišče, in zdelo se ji je, da stoji zapisano nad sv. razpeš od njega voljo božjo v težki lom, ki visi na zidu nad samo-

Še enkrat je segla po vrvi in je pozvonila. V hiši se je nekaj zagibalo, in vrata so se odprla. Star možiček s sivo brado v rjavi obleki, z vrvo prepasan, je ven pomolil svojo glavo in je vprašal, kdo je in kaj hoče.

(Dalje prihodnjič)

PITTSBURGH, PA.

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)

(Dalje prihodnjič)